

Обрамлені почуття. Мить до кохання. Книга 1

КУПИТИ

Про книгу

Перша частина пристрасної діалогії «Золоті серця» від Марини Ноймаєр поєднує світ високого мистецтва, інтелектуальних дуелей та небезпечної привабливості. Роман «Обрамлені почуття. Книга 1 (Золоті серця)» занурює читача в атмосферу престижних галерей та закритих аукціонів, де репутація важить більше за золото, а одна помилка може коштувати кар'єри. Динаміка сюжету побудована на класичному та улюбленому багатьма тропі «від ворогів до коханців», що розгортається на тлі спільного розслідування та пошуків зниклої мисткині.

Пролог
Рік тому

Дорогі жителі Мюнхена і всі, хто хотів би ними стати (але, будьмо відверті, не має для цього достатньо грошень): нас уже 500 тисяч підписників С І поки ми відкорковуємо шампанське, вітаємо всіх новеньких й обіцяємо, що ви завжди отримуватимете найгарячіші плітки та новини із закулісся про наших сяйливих селебриті. І от що я вам скажу: вище суспільство ніколи не скупиться на скандал, а нещодавно пташка нацвірінькала нам, що одна бездоганна спадкоємиця, імовірно, не така вже й досконала, якою хотіла здаватися.

Надіслати повідомлення

Якби гроші мали запах, то пахнули б як повітря у великій залі аукціонного дому Herzog, яке аж вібрує від напруги. П'янка суміш парфумів, наче звітріле шампанське та нафталін.

Гроші не пахнуть ані затертим папером банкнот, ані металом зношених монет. Ось тут, в аукціонній залі, криється справжня суть багатства й процвітання, і я перебуваю в самісінькому серці цього, просто за трибуною, звідки бачу всеньку залу. Аукціон у самому розпалі, а моє серце калатає в такт ставкам, які оголошують із дедалі швидшим темпом. Сьогодні гарний день для аукціонного дому Herzog, бізнесу моєї сім'ї, і якщо все пройде як по маслу, він завершиться для мене збіса важливим тріумфом. Здається, уже всоте від початку аукціону, що триває понад годину, я поглядаю на свій годинник. Лишилося ще трохи. Я майже напам'ять вивчила каталог з експонатами, виставленими на продаж, і точно знаю, коли оголосять лот №115.

Я вкотре на аукціоні, а хвилююся щоразу, ніби вперше. Від тривоги в мене пітніють руки, а думки прояснюються і плутаються водночас. І неважливо, стою я осторонь, уважно спостерігаючи, чи сиджу разом з іншими членами команди біля стіни ліворуч від трибуни й наживо консультую учасників

торгів по телефону. Аукціон — це завжди видовище, і мені подобається в ньому абсолютно все. Азарт, полювання на кращу ставку, що може перерости в справжні битви, невдачі. Трапитися може будь-що. Рекордні суми і неймовірне розчарування плавно зливаються воедино, драматичніше, ніж у будь-якій сценічній постановці.

Проте сьогодні все інакше, у тисячу разів захопливіше, бо певною мірою і моя конячка бере участь у цих перегонах. Цей аукціон — бойове хрещення для мене як майбутньої аукціоністки, а ще я, як спадкоємиця родинного бізнесу, хочу довести свою спроможність, а тому він удвічі важливіший. Іноді мені здається, що я мушу працювати втричі більше, щоб досягти визнання у світі мистецтва і в команді дому Herzog, адже від народження маю привілеї. Але я готова довести, що варта цього.

Я ще ніколи не стояла там, за трибуною аукціоніста. Проте завжди мріяла туди потрапити, адже людина, що там перебуває, здатна керувати подіями в залі. Як диригент серед шаленства жадібності, зародження паніки, синдрому втрачених можливостей та адреналіну.

«На аукціоні люди проявляють свої найкращі і найгірші якості», — любить казати мій батько, і я з ним цілком згодна. Мені вже доводилося бачити серйозних бізнесменів, які впадали в істерику, як малі діти, коли в них із-під носа хтось забирав бажаний лот. Людей, що витрачали суми, еквівалентні вартості будинку, за листівку, підписану Францом Марком. І продавців, яким очі лізли на лоба, коли ті бачили, за скільки продавалася непримітна картина, що дісталася їм у спадок від дідуся чи бабусі. На аукціоні можливо все, і саме в цьому його шарм.

Звідси мені видно струнку постать за трибуною. То стоїть моя мама, наче носова фігура корабля, спокійна і незворушна, яка завдяки своїй винахідливості вміло спонукає нерішучих покупців набратися духу. Або знаходить покупців речам, щодо яких ми взагалі були не-певні, що вони комусь припадуть до душі. Ніщо, присягаюся, абсолютно ніщо не може похитнути рішучості та самовпевненості Генрієтти Герцог, коли вона проводить аукціон. Вишукані каблучки та її улюблений годинник Patek Philippe виблискують у світлі прожекторів, спрямованих на протилежний кінець зали, коли вона жестом вказує на того чи іншого покупця. Пряме

русяве волосся, яке я від неї успадкувала, зібране в елегантний пучок, а позаяк присутні мало не до рота їй заглядають, вона б і мішок гнилої картоплі за мільйон продала. Мама — мій взірець для наслідування. Вона і мій батько. Я з дитинства також наполегливо працювала, щоб одного дня піти їхніми стопами: перейняти сімейний бізнес і керувати ним, як вони. Однак крихітна деструктивна частина мене вперто переконана в тому, що я ніколи не зрівняюся з ними, хай як старатимуся, проте здебільшого мені вдається притлумити цей внутрішній голос. «Не давай синдрому самозванця пригнічувати себе».

Я випростовуюся, почувши удар маленького дерев'яного молотка, яким мати засвідчує чергову угоду. Лот №114 продано за приголомшливу суму — десять тисяч євро, удвічі дорожче за початкову оцінку. Публіка сьогодні в пречудовому купівельному настрої, і це збурює чергову хвилю адреналіну в моїх жилах. Я пильно спостерігаю, як двоє помічників обережно виносять зі сцени щойно продану картину, щоб не пошкодити її.

І ось настала ця мить: чоловік, одягнений у чорне й у білих бавовняних рукавичках, виходить до трибуни, тримаючи в руках лот №115. Мій лот. Не те щоб він на лежав мені, але саме я привезла його в наш аукціонний дім. Моє перше власне придбання.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ